

Journal Website

Article history:

Received 26 October 2024

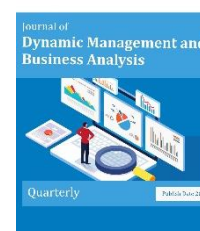
Revised 14 December 2024

Accepted 30 December 2024

Published online 17 May 2025

Dynamic Management and Business Analysis

Volume 4, Issue 1, pp 296-310

E-ISSN: 3041-8933

The Impact of Sustainability Reporting Dimensions on Financial and Non-Financial Performance of Manufacturing and Non-Manufacturing Companies Listed on the Stock Exchange

Alaa Dashee Dughaim¹, Arezoo Aghaei Chadegani^{2*}, Mohammed Sameer Deherieb Alrobaai³, Mohammad Alimoradi⁴

¹ Department of Accounting, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

² Department of Accounting, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran.

³ College of Administration & Economics, Department of Accounting, Al-Muthanna University, Samawah, Iraq.

⁴ Department of Accounting, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

* Corresponding author email address: arezooaghaei@phu.iaun.ac.ir

Article Info

Article type:

Original Research

How to cite this article:

Dashee Dughaim, A., Aghaei Chadegani, A., Alrobaai, M.S.D., Alimoradi, M. (2025). The Impact of Sustainability Reporting Dimensions on Financial and Non-Financial Performance of Manufacturing and Non-Manufacturing Companies Listed on the Stock Exchange. *Dynamic Management and Business Analysis*, 4(1), 296-410.

<https://doi.org/10.22034/dmbaj.2025.2046737.1198>

© 2025 the author(s). Published by Knowledge Management Scientific Association. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) License.

ABSTRACT

Objective: The aim of this research is to examine the impact of disclosing sustainability reporting dimensions on the financial and non-financial performance of manufacturing and non-manufacturing companies.

Methodology: This research is a descriptive-correlational study. The statistical population includes all managers of manufacturing and non-manufacturing companies listed on the Stock Exchange, from which 240 individuals were purposefully selected. To collect data, a researcher-designed and standardized questionnaire was used (Cronbach's alpha coefficient: 0.78). Structural equation modeling and AMOS software version 22 were employed to test the research hypotheses.

Findings: The results showed that the disclosure of sustainability reporting dimensions has a positive and significant impact on the financial and non-financial performance of both manufacturing and non-manufacturing companies ($p < 0.001$).

Conclusion: It can be concluded that the disclosure of sustainability dimensions positively influences financial indicators such as return on assets, market share growth, and sales revenue, while also enhancing non-financial benefits such as customer satisfaction, internal process efficiency, and organizational learning. These results emphasize the value of integrating sustainability practices into corporate strategies to achieve long-term competitive advantages. The implications of this study underscore the necessity for regulatory bodies to develop integrated sustainability reporting standards to ensure transparency and accountability in corporate activities.

Keywords: Sustainability Reporting, Financial Performance, Non-Financial Performance.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

In the current competitive business landscape, companies face considerable challenges in maintaining their competitiveness and ensuring sustainable growth. A fundamental aspect of achieving these objectives is evaluating both financial and non-financial performance, which is vital for forecasting a company's future success and longevity in the market. Effective performance evaluation not only provides an accurate picture of a company's current status but also plays a significant role in decision-making processes for stakeholders. Financial performance indicators such as Return on Assets (ROA), market share, and sales revenue are essential in assessing a company's economic health and its ability to deliver shareholder value. Moreover, non-financial performance factors, such as customer satisfaction, employee learning, and internal process efficiencies, increasingly contribute to a company's long-term viability in a competitive market environment ([Aghaei Ghaleche, 2023](#); [Ahmadi & Saffari, 2024](#)).

Historically, financial performance metrics have been the primary focus for measuring company success, but the importance of non-financial metrics, especially those related to sustainability, has come to the forefront. Sustainability reporting, which includes environmental, social, and governance (ESG) dimensions, is increasingly seen as essential in enhancing corporate performance. Companies that integrate sustainability into their business strategies are often better positioned to attract investors, improve operational efficiencies, and foster long-term growth ([Abedini Nazari et al., 2024](#); [Hakimi et al., 2024](#)). This research explores the impact of sustainability reporting on the financial and non-financial performance of manufacturing and non-manufacturing companies listed on the Stock Exchange, contributing to the ongoing discussion on the role of sustainability in business performance.

Methodology

This study employed a descriptive-correlational research design to examine the effects of sustainability reporting on the financial and non-financial performance of companies. The study targeted managers of manufacturing and non-manufacturing companies listed on the Stock Exchange, with a final sample size of 240 participants, selected through purposive sampling. Data were collected via a researcher-designed and standardized questionnaire, which included four sections: demographic information, sustainability reporting dimensions, financial performance, and non-financial performance. All items were measured using a Likert scale. The reliability of the instrument was confirmed through a Cronbach's alpha of 0.78. The data were analyzed using Structural Equation Modeling (SEM) with AMOS version 22, which allowed for the testing of the research hypotheses.

Findings

The analysis revealed that 80% of the respondents were male, with the majority (55%) aged between 30 and 40 years. Regarding educational background, 39% held a master's degree, and 39% had between 10 and 15 years of work experience. Descriptive statistics for the research variables were reported, demonstrating the distribution of responses across sustainability reporting, financial performance, and non-financial performance dimensions.

The structural equation modeling results indicated that the disclosure of sustainability reporting dimensions had a significant positive effect on both the financial and non-financial performance of manufacturing and non-manufacturing companies. Specifically, the sustainability reporting dimensions positively influenced financial performance indicators such as ROA, market share growth, and sales revenue. Similarly, non-financial performance measures such as customer satisfaction, internal process efficiency, and organizational learning showed significant improvement due to sustainability disclosures. These findings suggest that integrating sustainability practices into company strategies contributes to enhanced performance on multiple levels.

Discussion and Conclusion

This study emphasizes the importance of sustainability reporting in driving corporate performance. The findings suggest that sustainability disclosures play a crucial role in improving both the financial and non-financial performance of companies. For manufacturing companies, sustainability reporting dimensions positively affected financial metrics such as return on assets, growth in market share, and sales revenue. Additionally, non-financial aspects like customer satisfaction and internal efficiency were also positively influenced by sustainability practices.

In non-manufacturing companies, the effects of sustainability reporting were similarly positive. These companies experienced improvements in financial performance, particularly in terms of profitability and market competitiveness. Non-financial improvements included better customer satisfaction and enhanced internal processes. These results align with the stakeholder theory, which asserts that businesses that address environmental, social, and governance concerns are better equipped to meet stakeholder expectations, thereby improving their reputation and long-term viability.

The legitimacy theory also supports these findings, as it suggests that companies must comply with social and environmental norms to maintain legitimacy in the market. By disclosing sustainability practices, companies not only improve their financial outcomes but also gain legitimacy and trust from their stakeholders, which is essential for long-term success.

Despite the valuable insights, this study has limitations, including the potential biases associated with self-reported data from surveys. Future research could incorporate alternative data sources, such as financial reports or more objective measures of performance, to provide a more comprehensive understanding of the relationship between sustainability reporting and corporate performance.

In conclusion, this study underscores the critical role of sustainability reporting in enhancing both financial and non-financial performance. Companies are encouraged to integrate sustainability into their corporate strategies to improve long-term competitiveness and organizational performance. Policymakers and regulatory bodies should consider developing standardized sustainability reporting frameworks to promote transparency and accountability in corporate activities. Furthermore, companies should view sustainability practices as a strategic tool for enhancing both their market position and stakeholder relationships.

تاثیر ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی و غیرمالی شرکت‌های تولیدی و غیرتولیدی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار

علاء داشی دغیم^۱، آرزو آقایی چادگانی^۲، محمد سمیر دهبیر الربیعی^۳، محمد علیمردی^۴

۱. گروه حسابداری، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

۲. گروه حسابداری، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

۳. دانشکده مدیریت و اقتصاد، گروه حسابداری، دانشگاه المثنی، ساموه، عراق.

۴. گروه حسابداری، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

*ایمیل نویسنده مسئول: arezooaghaei@phu.iaun.ac.ir

اطلاعات مقاله

چکیده

نوع مقاله

پژوهشی/اصیل

نحوه استناد به این مقاله:

داشی دغیم، علاء، آقایی چادگانی، آرزو، الربیعی، محمد سمیر دهبیر، علیمردی، محمد. (۱۴۰۴). تاثیر ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی و غیرمالی شرکت‌های تولیدی و غیرتولیدی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار. *مدیریت پویا و تحلیل کسب و کار*، ۴(۱)، ۲۹۶-۳۱۰.

© ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده(گان) است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY 4.0) صورت گرفته است.

هدف: هدف این پژوهش بررسی تاثیر افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی و غیرمالی شرکت‌های تولیدی و غیرتولیدی است. **روش‌شناسی:** این پژوهش، یک مطالعه توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه مدیران شرکت‌های تولیدی و غیرتولیدی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار بود که از بین آن‌ها تعداد ۲۴۰ نفر به صورت هدفمند انتخاب شدند. جهت گردآوری داده‌ها در این پژوهش از پرسشنامه محقق ساخته و استاندارد استفاده شده است (ضریب آلفای کرونباخ: ۰/۷۸). جهت آزمون فرضیه‌های پژوهش از روش معادلات ساختاری و نرم افزار اموس نسخه ۲۲ استفاده شد. **یافته‌ها:** نتایج نشان داد افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی و غیرمالی شرکت‌های تولیدی و غیرتولیدی تاثیر مثبت و معناداری دارد ($P < ۰/۰۰۱$). **نتیجه‌گیری:** می‌توان نتیجه گرفت افشای ابعاد پایداری تاثیر مثبتی بر شاخص‌های مالی مانند بازده دارایی‌ها، رشد سهم بازار و درآمد فروش دارد و در عین حال مزایای غیرمالی همچون رضایت مشتریان، کارایی فرآیندهای داخلی و یادگیری سازمانی را تقویت می‌کند. این نتایج بر ارزش ادغام شیوه‌های پایداری در استراتژی‌های شرکتی برای دستیابی به مزایای رقابتی بلندمدت تأکید دارد. پیامدهای این پژوهش بر لزوم تدوین استانداردهای یکپارچه برای گزارشگری پایداری توسط نهادهای قانون‌گذار تأکید می‌کند تا شفافیت و پاسخگویی در فعالیت‌های شرکتی تضمین شود.

کلیدواژگان: گزارشگری پایداری، عملکرد مالی، عملکرد غیرمالی.

مقدمه

در دنیای امروز شرکت‌ها جهت حفظ توان رقابتی و رشد و بقا در یک فضای کاملاً چالش برانگیز و پرتلاطم اقتصادی تلاش می‌کنند. در چنین محیطی سنجش و ارزیابی عملکرد شرکت بسیار مهم و تأثیرگذار بر آینده شرکت و تداوم فعالیت‌های آن است. در واقع یکی از مهم‌ترین وظایف مدیران سنجش و کنترل عملکرد شرکت است زیرا موفقیت بالقوه یک شرکت به عملکرد آن بستگی دارد و در محیط رقابتی امروز، بقای یک شرکت در گرو بهبود مستمر عملکرد مالی و غیر مالی به منظور افزایش توان رقابتی و همچنین کسب منابع بیشتر برای شرکت است (Aghaei Ghaleche, 2023; Ahmadi & Saffari, 2024). ارزیابی درست عملکرد مالی و غیرمالی شرکت نه تنها برای اعتباردهندگان و سرمایه‌گذاران مهم است، بلکه شرکت‌های رقیب، سایر استفاده‌کنندگان و کل جامعه به این اطلاعات نیاز دارند. سنجش عملکرد مالی به دلیل آنکه نشان‌دهنده سلامت شرکت است و موجب ارتقای فعالیت‌های شرکت می‌شود جزو مهم‌ترین موضوع‌های موردتوجه استفاده‌کنندگان اطلاعات است (Abedini Nazari et al., 2024; Hakimi et al., 2024; Hasanzadeh et al., 2023). برای بهبود عملکرد شرکت نیاز است اهداف تعیین، برنامه ریزی و کنترل شود و به تبع آن عملکرد شرکت برای آگاهی از میزان موفقیت در رسیدن به اهداف از پیش تعیین شده، ارزیابی و اندازه‌گیری شود. در واقع شرکت‌ها با عملکرد مناسب می‌توانند توان رقابتی خود را افزایش دهند و سرمایه‌گذاران بیشتری جذب شرکت شوند. عملکرد مالی با استفاده از معیارهای مختلف قابل سنجش است. یکی از بهترین روش‌ها اندازه‌گیری عملکرد با استفاده از روش ارزش افزوده اقتصادی می‌باشد (Rajabi Farjad & Toranian, 2024). همچنین، پژوهش‌های مختلف از بازده دارایی‌ها و نسبت کیوتوبین برای سنجش عملکرد استفاده کرده‌اند. در حالی که لچر و گاتزرت (۲۰۱۷) برای ارزیابی عملکرد از نسبت ارزش بازار یک شرکت به هزینه جایگزینی دارایی‌ها استفاده کردند (Lechner & Gatzert, 2017). عملکرد مالی در واقع میزان رسیدن به اهداف مالی سهامداران در راستای افزایش ارزش شرکت و ثروت می‌باشد. اهداف مالی اهدافی هستند که مدیران در راستای دستیابی به اهداف اصلی شرکت یعنی افزایش ثروت دنبال می‌کنند و شامل شاخص‌هایی هستند که بر اساس آن‌ها می‌توان عملکرد مالی شرکت را اندازه‌گیری کرد (Khalili et al., 2023).

مجموعه تلاش‌هایی که در یک شرکت اتفاق افتاده در عملکرد آن شرکت منعکس می‌شود و بهبود عملکرد جزو مهم‌ترین اهداف شرکت می‌باشد. به همین دلیل شرکت‌ها از طریق راه کارهای مختلف تلاش می‌کنند عملکرد خود را بهبود بخشند. در شرکت‌های تولیدی مفهوم عملکرد بیشتر بر مفاهیم سودآوری و درآمد آن‌ها اشاره دارد در حالی که در شرکت‌های غیرتولیدی عمدتاً رضایت مشتریان و کیفیت خدمات ارائه شده نشان‌دهنده عملکرد خوب آن‌هاست (Kuo, 2011). مدل‌های ارزیابی عملکرد یک چارچوب عینی برای تصمیم‌گیرندگان فراهم می‌کنند تا آن‌ها بتوانند با مقایسه شرکت‌های مختلف تصمیم صحیح بگیرند. جستجوهای ابتدایی جهت تعیین معیارهای ارزیابی عملکرد منجر به شناسایی و استفاده از معیارهای قانونی مانند اطلاعات حسابداری و نسبت‌های مالی به ویژه سود حسابداری شده است. در واقع سرمایه‌گذاران با اتکا به سود، عملکرد شرکت را سنجیده و تصمیم‌ها و پیش‌بینی‌های خود را بر آن اساس انجام می‌دهند. در واقع معیارهای مالی در متن صورتهای مالی افشا شده و در قالب رقم سود یا مشتقاتی از آن مانند سود هر سهم خلاصه می‌شود. اما، سرمایه‌گذاران و سایر استفاده‌کنندگان به این ارقام اکتفا نمی‌کنند و نیازمند اطلاعات کامل‌تری در مورد فعالیت‌های شرکت جهت سنجش عملکرد شرکت هستند (Kuo, 2011). در اقتصاد نوین، استفاده از روش‌های سنتی که فقط معیارهای مالی را در ارزیابی عملکرد در نظر می‌گیرند، با مشکل روبرو شده و لزوم توجه به عوامل غیرمالی را بیش از پیش مهم ساخته است. در دنیای امروز که کسب و کارها و شرکت‌ها هر لحظه با خطر شکست و فروپاشی روبرو هستند، تنها شرکت‌هایی موفق می‌شوند که در کنار عوامل مالی به معیارها و عوامل غیرمالی عملکرد توجه کنند (Gupta & Gupta, 2023).

(Richard et al., 2009; 2020). بر اساس تئوری مشروعیت، شرکت‌ها برای افزایش و بهبود عملکرد مالی و غیرمالی در محیط رقابتی امروز، انگیزه زیادی جهت سرمایه‌گذاری و افشا اطلاعات در مورد فعالیت‌های اجتماعی و زیست محیطی دارند. تقاضای ذینفعان از شرکت‌ها جهت پذیرش مسئولیت در برابر جامعه، شرکت‌ها را وادار به انجام مسئولیت‌های اجتماعی و زیست محیطی همراه با افزایش عملکرد مالی و اقتصادی کرده است. منظور از انجام مسئولیت‌های اجتماعی و زیست محیطی، اتحاد بین فعالیت‌ها و ارزش‌های شرکت به گونه‌ای است که تمام منافع ذینفعان چه داخلی و چه خارجی شامل مشتریان، کارکنان، اعتباردهندگان، سرمایه‌گذاران و عموم جامعه منطبق با استانداردهای ملی و بین‌المللی حفظ و اطلاعات آن افشا شود (یانگ و همکاران، ۲۰۲۰). اطلاعاتی که توسط مدیران تهیه و در اختیار افراد قرار می‌گیرد بیشتر شامل اطلاعات مالی بوده و خلاء اطلاعاتی در مورد معیارهای غیرمالی بسیار احساس می‌شود، زیرا اطلاعات فعالیت‌های زیست محیطی و اجتماعی رضایت سهامداران را در پی داشته و روی اعتبار و شهرت شرکت تاثیر مثبت داشته و باعث بهبود عملکرد مالی خواهد شد (Bonabi Qadim et al., 2022; Gupta & Gupta, 2020).

در پژوهش انجام شده توسط موسسه حسابرسی کی پی ام جی که بین ۳۷۸ مدیر شرکت‌های بزرگ و مهم جهان انجام شد، نتایج نشان داد که ۶۲ درصد شرکت‌ها دارای راهبرد پایداری شرکتی هستند. نتایج فدراسیون جهانی حسابداری نیز نشان دهنده تاثیر جنبه‌های مختلف پایداری بر عملکرد مالی و توانایی شرکت در ایجاد ارزش در آینده بوده است. ارتباط بین گزارشگری پایداری شرکت و عملکرد مالی و غیرمالی ممکن است با عوامل مختلفی که در شرکت، محیط و شرایط مختلف وجود دارد، تحت تاثیر قرار گیرد (Garcia-Benau et al., 2013). مطابق با نظریه ذینفعان، گزارشگری پایداری شرکت هم عوامل داخلی شرکت و هم عوامل خارجی را مدنظر قرار می‌دهد. بعد پایداری اقتصادی از ابعاد گزارشگری اجتماعی از عوامل داخلی شرکت است که توانایی‌های درون شرکت را تسهیل کرده و باعث افزایش عملکرد می‌شود. ابعاد اجتماعی و زیست محیطی گزارشگری پایداری به عنوان عوامل بیرونی شرکت در نظر گرفته شده اند که باعث افزایش کارآمدی و اثربخشی شرکت شده و تصویری جهت حفظ و بهبود عملکرد شرکت ترسیم می‌کنند (Friske et al., 2022).

ابعاد گزارشگری پایداری به صنایع مختلف کمک می‌کند تا بتوانند هزینه‌های اجتماعی و سیاسی را به حداقل رسانند و ارتباط طولانی مدت و با اطمینان بیشتر با ذینفعان ایجاد کنند. همچنین، خطرات ناشی از عدم رعایت کردن مسائل زیست محیطی را کاهش می‌دهد و اطمینان بیشتری برای ذینفعان شرکت ایجاد می‌کند. با توجه به اهمیت بحث پاسخگویی شرکت به ذینفعان و همچنین ناتوانی گزارشگری مالی به شکل سنتی در رفع نیازهای اطلاعاتی در خصوص اثرات عوامل زیست محیطی و اجتماعی، در دهه اخیر شرکت‌ها سعی می‌کنند اطلاعاتی در مورد عملکرد مالی و اقتصادی، زیست محیطی و اجتماعی و همچنین راهبری شرکتی که در ادبیات حسابداری به گزارشگری پایداری معروف است را ارائه کنند. هر چند برای گزارشگری پایداری هنوز استانداردهای قانونی و اجباری وجود ندارد، اما سازمان‌ها به صورت اختیاری و داوطلبانه بعضی از این اطلاعات را در متن صورت‌های مالی و گزارش‌های هیئت مدیره افشا می‌کنند. این موضوع باعث شده تا علاوه بر طرح روش جدید گزارشگری، پژوهش‌های بیشتری در این زمینه نیاز باشد. لذا، با توجه به اهمیت موضوع گزارشگری پایداری و ارزیابی عملکرد مالی و غیرمالی شرکت‌ها در دهه اخیر به منظور بهبود عملکرد آن‌ها و حفظ و بقای شرکت، انجام مطالعه در این زمینه ضرورت خواهد داشت. همچنین، شرکت‌های آلاینده و بی تفاوت به مسئولیت‌های اجتماعی نیازمند توجه بیشتری به انتظارات استفاده‌کنندگان در مورد گزارشگری پایداری بوده و باید جهت تامین آن بکوشند (Xiang et al., 2017).

با در نظر گرفتن مسائل مطرح شده اهمیت افشای گزارشگری پایداری و تاثیر آن بر عملکرد شرکت‌ها مشخص تر شده و مسئله اصلی این پژوهش شکل می‌گیرد تا بتواند مدلی جهت ارزیابی عملکرد مالی و غیرمالی بر اساس ابعاد گزارشگری پایداری در شرکت‌های تولیدی و

¹. Yang et al.

غیرتولیدی تدوین کند. بنابراین، سؤالاتی که در این پژوهش مطرح شده شامل موارد زیر است: چگونه افشاء ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی و غیرمالی سازمان‌های تولیدی و غیرتولیدی بورس اوراق بهادار تأثیر می‌گذارد؟

روش پژوهش

این پژوهش یک پژوهش توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه مدیران شرکت‌های تولیدی و غیرتولیدی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار می‌باشد. تعداد نمونه با استفاده از فرمول کوکران با تعداد جامعه نامشخص تعیین شد و ۳۸۵ پرسشنامه توزیع و تعداد ۲۴۰ پرسشنامه تکمیل شده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. به منظور گردآوری داده‌ها و اطلاعات مورد نیاز در بخش تئوری و مبانی نظری، از روش کتابخانه‌ای و از کتب، مقالات و پایان‌نامه‌های موجود در این زمینه استفاده شده و در عین حال جهت گردآوری داده‌های پژوهش از ابزار پرسشنامه استفاده شد. قلمرو زمانی پژوهش سالهای ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ می‌باشد.

پرسشنامه محقق‌ساخته: پرسشنامه‌ها از پژوهش قرانفله و طفدار (۲۰۱۴) و موهد حریف و همکاران (۲۰۱۲) گرفته شد (Mohd Harif et al., 2012; Qrunfleh & Tarafdar, 2014). پرسشنامه پژوهش شامل ۴ بخش بوده و در بخش اول سؤالات فردی شامل جنسیت، سن، تجربه کاری و تحصیلات مورد بررسی قرار گرفته و در بخش دوم سؤالات ابعاد گزارشگری پایداری شامل ۳۲ گویه و بخش بعدی عملکرد مالی با ۱۱ گویه و عملکرد غیرمالی با ۲۰ گویه توسط طیف لیکرت اندازه‌گیری شد. روایی پرسشنامه به وسیله مراجعه به خبرگان دانشگاهی که در زمینه موضوع مورد بررسی تجربه کاری داشتند، مورد بررسی و تایید قرار گرفت. ۵ نفر از اساتید دانشگاه که در زمینه گزارشگری مالی تجربه داشتند در این مرحله پرسشنامه را بررسی کرده و نظرات خود را بیان کردند. چند گویه از گویه‌های پرسشنامه با توجه به نظرات خبرگان در راستای شفاف شدن سؤالات و درک بهتر توسط پاسخ‌دهندگان ویرایش شد. پایایی پرسشنامه‌ها نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ مورد بررسی قرار گرفت که این ضریب برای تمام متغیرها بالای ۰/۷ بود و نشان از دقت بالای ابزار پژوهش برای اندازه‌گیری متغیرها داشت. از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف برای بررسی نرمال بودن متغیرها استفاده شده است. نتایج نشان‌دهنده نرمال بودن داده‌ها بود. مدل‌سازی معادلات ساختاری: جهت تحلیل فرضیه‌ها از تکنیک معادلات ساختاری و نرم‌افزار AMOS نسخه ۲۲ استفاده شده است.

یافته‌ها

با جمع‌آوری پرسشنامه‌های توزیع شده و بررسی آن‌ها مشخص گردید که طبق نتایج در نمونه مورد نظر ۸۰ درصد مرد و ۲۰ درصد زن، سن بیشتر افراد یعنی حدود ۵۵ درصد بین ۳۰ تا ۴۰ سال بودند. از نظر تحصیلات بیشتر افراد یعنی حدود ۳۹ درصد دارای مدرک کارشناسی ارشد و از نظر تجربه کاری بیشتر افراد یعنی حدود ۳۹ درصد بین ۱۰ تا ۱۵ سال تجربه کاری داشتند. جدول ۱ نشان‌دهنده آمار توصیفی متغیرهای پژوهش می‌باشد.

جدول ۱

آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	نماد	میانگین	انحراف معیار	آماره آزمون Z	خطای آزمون (Si g.)
نمره کلی	SRR	۴/۹۶۰	۰/۴۴۱	۰/۴۸۵	۰/۰۹۶
عملکرد مالی	FPP	۴/۰۴۴	۰/۵۰۹	۰/۳۶۹	۰/۰۸۷
عملکرد غیر مالی	NFPP	۴/۱۲۲	۰/۶۲۲	۰/۵۱۷	۰/۰۹۲
شرکت‌های	SRR	۴/۰۵۴	۰/۴۵۷	۰/۴۴۹	۰/۰۷۴
تولیدی	FPP	۴/۰۷۲	۰/۴۵۹	۰/۸۱۴	۰/۵۱۲
عملکرد غیر مالی	NFPP	۴/۰۹۷	۰/۶۴۵	۰/۵۶۳	۰/۰۸۳
شرکت‌های	SRR	۴/۱۳۷	۰/۴۲۲	۰/۳۶۹	۰/۰۸۷
غیر تولیدی	FPP	۴/۰۱۶	۰/۵۵۵	۰/۵۱۷	۰/۰۹۲
عملکرد غیر مالی	NFPP	۴/۱۴۸	۰/۵۹۹	۰/۴۴۹	۰/۰۷۴

برای آزمون نرمال بودن داده‌ها از آزمون کولموگروف – اسمیرنوف استفاده شد. فرض صفر در این آزمون نرمال بودن متغیرها است. اگر سطح معنی داری بیشتر از ۰/۰۵ باشد فرض صفر پذیرفته شده و داده‌های متغیرها نرمال هستند. جدول ۱ نشان می‌دهد که تمام متغیرهای پژوهش و مؤلفه‌های آن‌ها دارای مقدار خطای آزمون نرمال بزرگ تر از سطح معنی داری ۰/۰۵ می‌باشند. بنابراین، با اطمینان ۹۵ درصد توزیع این متغیرها نرمال بوده و لذا، از آزمون‌های پارامتری برای تحلیل داده‌های و فرضیه‌های پژوهش می‌توان استفاده کرد. برای تحلیل فرضیه‌ها، از تکنیک مدل معادلات ساختاری با بررسی و ارزیابی اثرات کل، مستقیم به کمک نرم افزار آموس استفاده شد. لازم به یادآوری است که مدل پس از اصلاح و ارتباط بین خطاها و مینیمم آن‌ها بدست آمده است. جدول ۲ نتایج آزمون شاخص‌های ارزندگی مدل در شرکت‌های تولیدی و غیر تولیدی را نشان می‌دهد.

جدول ۲

نتایج آزمون شاخص‌های ارزندگی مدل پژوهش (معیارهای برازش)

مدل اندازه‌گیری	χ^2	DF	χ^2/DF	RMSEA	GFI	CFI	NFI
شرکت‌های تولیدی	۲۲۶۴/۸۶۸	۶۲۶	۳/۶۱۸	۰/۰۷۴	۰/۹۰۹	۰/۹۱۹	۰/۹۱۰
شرکت‌های غیر تولیدی	۸۲/۵۹۴	۲۶	۳/۱۷۷	۰/۰۷۷	۰/۹۵۳	۰/۹۴۸	۰/۹۲۶
حد مطلوب و مورد پذیرش شاخص‌های ارزندگی	کمتر از ۴	کمتر از ۰/۰۸	حدود ۰/۹۰ و بزرگتر	تایید	تایید	تایید	تایید

نتایج شاخص‌های ارزندگی در جدول ۲ نشان می‌دهد میزان شاخص در ارزندگی مدل کمتر از سطح مطلوب و مقدار قابل قبول عدد ۴ می‌باشد. همچنین، میزان شاخص RMSEA در مدل کمتر از سطح معنی داری و قابل قبول ۰/۰۸ بوده که نشان‌دهنده برازش مناسب و خوب مدل است. به همین ترتیب، مقادیر اندازه‌های برازندگی GFI، CFI و NFI ارزندگی مدل بزرگتر از ۰/۹۰ می‌باشند، که مقادیری مناسب

و مطلوب محسوب می‌شوند. از این رو، ارزندگی مدل توسط داده‌های پژوهش در سطح مناسبی از نظریه‌های استفاده شده حمایت کرده و برای تبیین مدل، مناسب محسوب می‌شود. همچنین، جدول زیر نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش را نشان می‌دهد.

جدول ۳

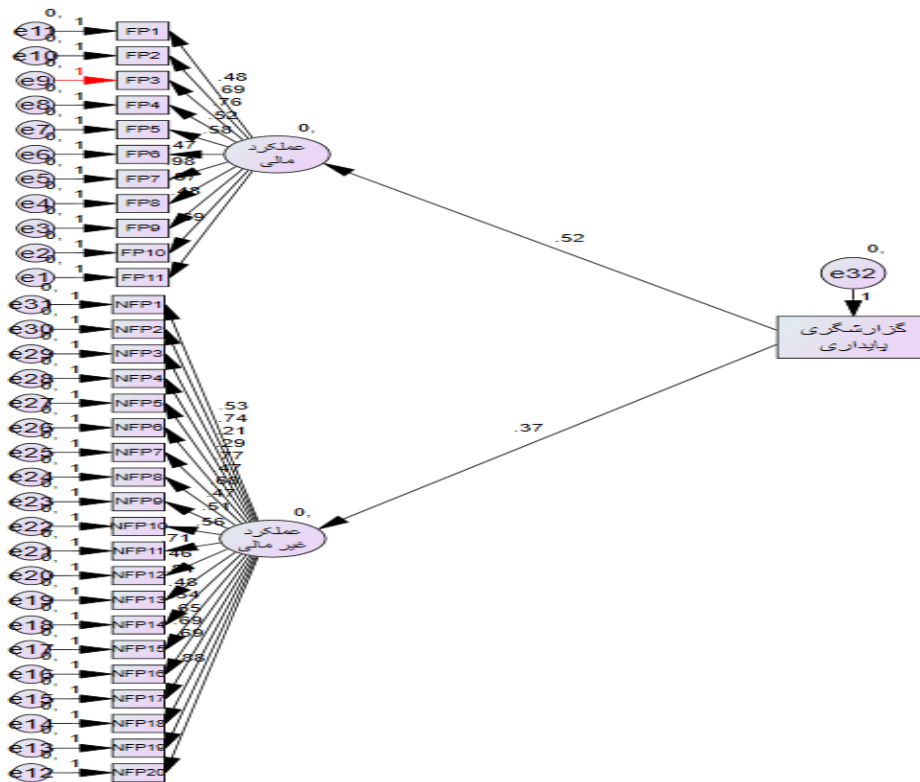
نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش

مسیر	B	β	C.R.	P
شرکت‌های تولیدی				
افشای گزارشگری پایداری به عملکرد مالی	۰/۶۲	۰/۵۲	۴/۴۱۹	۰/۰۰
افشای گزارشگری پایداری به عملکرد غیر مالی	۰/۴۹	۰/۳۷	۳/۶۳۲	۰/۰۰
شرکت‌های غیرتولیدی				
افشای گزارشگری پایداری به عملکرد مالی	۰/۸۳	۰/۶۷	۵/۱۴۵	۰/۰۰
افشای گزارشگری پایداری به عملکرد غیر مالی	۰/۸۶	۰/۸۴	۷/۵۲۶	۰/۰۰

همانگونه که جدول ۳ نشان می‌دهد آزمون ضریب مسیر افشای ابعاد گزارشگری پایداری و عملکرد مالی شرکت‌های تولیدی معنادار می‌باشد، زیرا مقدار C.R. خارج فاصله (۲+ و ۲-) می‌باشند. همچنین، مقدار P مدل کمتر از سطح معنی داری ۰/۰۵ است. بنابراین، با توجه به میزان ضریب مسیر در حالت تخمین استاندارد (۰/۵۲) نتیجه می‌شود که در سطح معنی داری ۰/۰۵، افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی شرکت‌های تولیدی تأثیر مستقیم می‌گذارد. آزمون ضریب مسیر افشای ابعاد گزارشگری پایداری و عملکرد غیر مالی شرکت‌های تولیدی معنادار می‌باشد، زیرا مقدار C.R. خارج فاصله (۲+ و ۲-) می‌باشند. همچنین، مقدار P مدل کمتر از سطح معنی داری ۰/۰۵ است. بنابراین، با توجه به میزان ضریب مسیر در حالت تخمین استاندارد (۰/۳۷) نتیجه می‌شود که در سطح معنی داری ۰/۰۵، افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد غیر مالی شرکت‌های تولیدی تأثیر مستقیم می‌گذارد. بنابراین، فرضیه دوم پژوهش تایید می‌شود. آزمون ضریب مسیر افشای ابعاد گزارشگری پایداری و عملکرد مالی شرکت‌های غیرتولیدی معنادار می‌باشد، زیرا مقدار C.R. خارج فاصله (۲+ و ۲-) می‌باشند. همچنین، مقدار P مدل کمتر از سطح معنی داری ۰/۰۵ است. بنابراین، با توجه به میزان ضریب مسیر در حالت تخمین استاندارد (۰/۶۷) نتیجه می‌شود که در سطح معنی داری ۰/۰۵، افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی شرکت‌های غیرتولیدی تأثیر مستقیم می‌گذارد. در نهایت آزمون ضریب مسیر افشای ابعاد گزارشگری پایداری و عملکرد غیرمالی شرکت‌های غیرتولیدی معنادار می‌باشد، زیرا مقدار C.R. خارج فاصله (۲+ و ۲-) می‌باشند. همچنین، مقدار P مدل کمتر از سطح معنی داری ۰/۰۵ است. بنابراین، با توجه به میزان ضریب مسیر در حالت تخمین استاندارد (۰/۸۴) نتیجه می‌شود که در سطح معنی داری ۰/۰۵، افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد غیرمالی شرکت‌های غیرتولیدی تأثیر مستقیم می‌گذارد. در شکل‌های ۱ و ۲ نتایج برآورد ضرایب مسیر و بارهای عاملی مدل با تخمین استاندارد نمایش داده شده است.

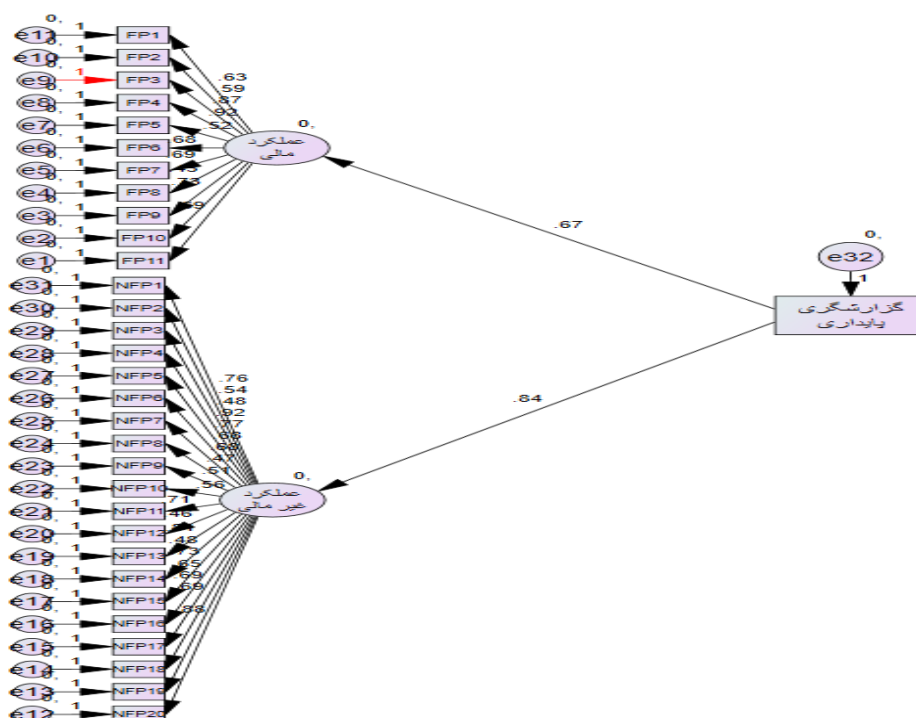
شکل ۱

نتایج ضرایب مسیر و بار عاملی مدل با تخمین استاندارد در شرکت‌های تولیدی

شکل ۲

نتایج ضرایب مسیر و بار عاملی مدل با تخمین استاندارد در شرکت‌های غیرتولیدی

شکل‌های فوق نشان می‌دهند کلیه ی بارهای عاملی بین گویه ها، ابعاد و متغیر مرتبط با آن‌ها برای همه کلیه ی مؤلفه‌های مدل بزرگتر از ۰/۳۰ می‌باشد. در نتیجه، قدرت رابطه و قدرت تبیین کنندگی برای هر متغیر با بعد و گویه‌های آن در مدل مطلوب و مناسب بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری

موضوع افشای اطلاعات پایداری و گزارشگری پایداری در حال حاضر به دلیل مشکلات زیست محیطی از اهمیت زیادی برخوردار شده است. هدف این پژوهش بررسی تاثیر میزان افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی و غیرمالی شرکت‌های تولیدی و غیرتولیدی است.

طبق یافته‌های پژوهش، میزان افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی شرکت‌های تولیدی تاثیر مثبت می‌گذارد. نتایج آزمون این یافته نشان داد که میزان افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی شرکت‌های تولیدی تاثیر مثبت و معناداری دارد. طبق نظریه ذینفعان فعالیت‌ها و گزارشگری پایداری، ارزش بلندمدت شرکت را به وسیله برآورده ساختن مسئولیت اجتماعی شرکت، برآورده ساختن تعهدات زیست محیطی شرکت و افزایش شهرت شرکت بهبود می‌بخشد و همین عامل باعث افزایش و بهبود عملکرد مالی شرکت‌ها می‌شود. همچنین، در نظر گرفتن منافع ذینفعان توسط مدیریت عامل مهم و کلیدی افشای پایداری اجتماعی و زیست محیطی و بهبود عملکرد مالی شرکت‌ها می‌باشد. طبق نتایج این پژوهش افشای ابعاد مختلف اقتصادی و مالی، زیست محیطی، فناوری، حقوقی، اخلاقی، محصولات و مشتریان و حاکمیت شرکتی که از مهم ترین ابعاد گزارشگری پایداری در شرکت‌های تولیدی بودند، می‌تواند بر عملکرد مالی شرکت‌های تولیدی و معیارهای آن یعنی بازده دارایی ها، بازده حقوق صاحبان سهام، رشد فروش، موجودی و دارایی ها، رشد سهم بازار، نرخ بازگشت سرمایه، درآمد و رقابت تاثیر مثبت دارد. این نتایج با نتایج پژوهش‌های پیشین (Almashhadani & Almashhadani, 2023; Friske et al., 2022; Iliemena et al., 2023; Nagornova, 2016) مطابقت دارد.

طبق یافته‌های پژوهش، میزان افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد غیرمالی شرکت‌های تولیدی تاثیر مثبت می‌گذارد. نتایج آزمون این فرضیه نشان داد که میزان افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد غیرمالی شرکت‌های تولیدی تاثیر مثبت و معناداری دارد. بنابراین، فرضیه دوم پژوهش تایید شد. طبق نظریه مشروعیت که شرکت باید به وسیله برآورده ساختن قراردادهای اجتماعی و سیاسی، از مشروعیت خود دفاع کند و فعالیت‌های خود را مشروع نمایش دهد، شرکت‌ها باید با گزارش اطلاعات با ارزش و مرتبط با جنبه‌های غیرمالی پایداری، مشروعیت خود را به دست آورده و همچنین قراردادهای اجتماعی را نیز اجرا کنند. بر اساس نظریه مشروعیت، عملکرد و گزارشگری پایداری، مطلوب تمام ذینفعان شامل مشتریان، جامعه و محیط زیست می‌باشد و موجب بهبود در عملکرد غیرمالی می‌گردد. این نظریه همچنین این موضوع را بیان می‌کند که عدم رعایت هنجارهای اجتماعی و الزامات محیطی، ریسکهای پیرامون را افزایش داده و مشروعیت سازمانی، پایداری مالی و بنابراین استفاده سازمان‌ها از محیط و برآورد ساختن نیازهای جامعه را تهدید می‌کند و در بلندمدت موجب تضعیف عملکرد تجاری می‌شود. طبق نتایج این پژوهش افشای ابعاد مختلف اقتصادی و مالی، زیست محیطی، فناوری، حقوقی، اخلاقی، محصولات و مشتریان و حاکمیت شرکتی که از مهم ترین ابعاد گزارشگری پایداری در شرکت‌های تولیدی بودند، بر عملکرد غیرمالی شرکت‌های تولیدی و معیارهای آن یعنی بهبود فرآیندهای داخلی، آموزش و یادگیری و رضایت مشتری تاثیر مثبت دارد. این نتایج با نتایج پژوهش‌های پیشین (Bualay et al., 2021; Burhan & Rahmanti, 2012) مطابقت دارد.

طبق یافته‌های پژوهش، میزان افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی شرکت‌های غیرتولیدی تاثیر مثبت می‌گذارد. نتایج آزمون این فرضیه نشان داد که میزان افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی شرکت‌های غیرتولیدی تاثیر مثبت و معناداری دارد. بنابراین، مطابق با نظریه علامت دهی، شرکت‌ها باید اقدامات خوب مرتبط با پایداری را گزارش کنند و برای توسعه شهرت و برند خود با تمام ذینفعان به اشتراک بگذارد. با توجه به توسعه مفاهیم پایداری و اهمیت روزافزون مسائل اجتماعی و زیست محیطی، تهیه و گزارش پایداری از فعالیت‌های شرکت‌های غیرتولیدی موجب ارسال علامت مثبت به ذینفعان شده و در بلندمدت موجب رشد و بهبود در عملکرد مالی شرکت می‌شود. نظریه علامت دهی، شرکت‌های تجاری را به برقراری ارتباط با تمام ذینفعان با ارسال علامتهای منحصر به فرد برای دستیابی به عملکرد مالی بهتر و جنبه مالی پایداری علاقه مند می‌نماید. طبق نتایج این پژوهش افشای ابعاد مختلف اقتصادی و مالی، اجتماعی، زیست محیطی، سیاسی، حقوقی، حاکمیت شرکتی، خصوصیات شرکتی و مشتریان که از مهم ترین ابعاد گزارشگری پایداری در شرکت‌های غیرتولیدی بودند، می‌تواند بر عملکرد مالی شرکت‌های غیرتولیدی و معیارهای آن یعنی بازده دارایی‌ها، بازده حقوق صاحبان سهام، رشد فروش، موجودی و دارایی‌ها، رشد سهم بازار، نرخ بازگشت سرمایه، درآمد و رقابت تاثیر مثبت دارد.

طبق یافته‌های پژوهش، میزان افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد غیرمالی شرکت‌های غیرتولیدی تاثیر مثبت می‌گذارد. نتایج آزمون این فرضیه نشان داد که میزان افشای ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد غیرمالی شرکت‌های غیرتولیدی تاثیر مثبت و معناداری دارد. بنابراین، فرضیه چهارم پژوهش تایید شد. شیوه‌های گزارش پایداری به صنایع کمک می‌کند تا هزینه‌های اجتماعی، سیاسی را به حداقل برساند و رابطه طولانی مدت با ذینفعان ایجاد کند، خطرات ناشی از عدم رعایت مسائل محیط زیست و کار را کاهش دهد و وفاداری ذینفعان سازمان را ارتقا دهد. مطابق با نظریه ذینفعان، گزارشگری پایداری هم عوامل داخلی و هم خارجی را مورد توجه قرار می‌دهد. گزارش پایداری اجتماعی و زیست محیطی به عنوان عوامل بیرونی در نظر گرفته می‌شوند که سازمان‌ها را تشویق به ارائه اطلاعات غیرمالی برای استفاده کنندگان کرده و از این طریق باعث بهبود عملکرد غیرمالی می‌شوند. طبق نتایج این پژوهش افشای ابعاد مختلف اقتصادی و مالی، اجتماعی، زیست محیطی، سیاسی، حقوقی، حاکمیت شرکتی، خصوصیات شرکتی و مشتریان که از مهم ترین ابعاد گزارشگری پایداری در شرکت‌های

غیرتولیدی بودند، می‌تواند بر عملکرد غیرمالی شرکت‌های غیرتولیدی و معیارهای آن یعنی بهبود فرآیندهای داخلی، آموزش و یادگیری و رضایت مشتری تأثیر مثبت دارد.

پژوهش حاضر شامل محدودیت‌هایی بود از جمله اینکه نتایج این مطالعه مانند بسیاری از مطالعات رفتاری به دلیل استفاده از ابزار پرسشنامه تحت تأثیر نظرات شخصی پاسخ دهندگان قرار گرفته و ممکن است پاسخ دهندگان تحت تأثیر شرایط، پاسخ‌هایی بدون تفکر دهند و آنچه را که بیان می‌کنند با آنچه در واقعیت اتفاق می‌افتد متفاوت باشد. همچنین، در این پژوهش جهت بررسی تأثیر ابعاد گزارشگری پایداری بر عملکرد مالی و غیرمالی از ابزار پرسشنامه استفاده شده و ممکن است در صورت استفاده از اطلاعات کمی مالی شرکت‌ها نتایج متفاوت باشد. با توجه به نتایج پژوهش، به مدیران اجرایی و مدیران مالی شرکت‌ها پیشنهاد می‌شود در راستای ارائه گزارش پایداری و افشای اطلاعات پایداری برای استفاده کنندگان درون سازمانی و برون سازمانی بکوشند و از این طریق باعث بهبود عملکرد شرکت شده که این موضوع منجر به رشد و پایداری شرکت خواهد شد. همچنین، به مراجع قانونگذار و ناظر بر بازار سرمایه پیشنهاد می‌شود تا با تدوین استاندارد یکپارچه و قوانین سخت گیرانه تر و اجباری به منظور گزارشگری پایداری، بستر لازم را به منظور رعایت پایداری شرکت‌ها و افشای اطلاعات گزارشگری پایداری در شرکت‌های بورسی فراهم نمایند و همچنین مدیران با پیاده سازی پایداری شرکتی و تدوین و افشای گزارشگری پایداری در بلندمدت موجب کسب مشروعیت‌های لازم در جامعه شده و رشد و بهبود در عملکرد را فراهم کنند. به پژوهشگران پیشنهاد می‌شود جهت انجام پژوهش‌های آتی نقش فرهنگ سازمانی و ویژگی‌های شرکت‌ها و ویژگی‌های فردی مدیران را در افشای اطلاعات پایداری مورد بررسی قرار دهند. همچنین، با توجه به اهمیت بالای عملکرد تجاری و تأثیر آن در رشد و ثبات و پایداری شرکت‌ها، پیشنهاد می‌شود پژوهشی در زمینه رابطه بین شیوه گزارشگری پایداری و عملکرد تجاری انجام گردد تا مشخص شود تا چه اندازه رعایت استانداردهای پایداری و گزارشگری آن می‌تواند عملکرد تجاری یک شرکت را بهبود بخشد. با توجه به اهمیت روز افزون مباحث زیست محیطی و اجتماعی پیشنهاد می‌گردد پژوهشی در زمینه تأثیر گزارشگری پایداری بر میزان مشروعیت شرکت در جامعه صورت گیرد تا مشخص شود گزارشگری پایداری تا به چه مقدار مشروعیت یک شرکت را در جامعه بهبود می‌بخشد.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

موازن اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازن و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

References

- Abedini Nazari, N., Adab, H., & Chahardoli, A. (2024). Designing a Model for the Integration of Physical, Informational, and Financial Processes in the Supply Chain to Achieve Resilience in the Automotive Industry. *Dynamic Management and Business Analysis*, 3(1), 192-204. <https://doi.org/10.61838/dmbaj.3.1.11>
- Aghaei Ghaleche, S. (2023). Maintenance of Employees and Its Impact on Organizational Performance with the Moderation of Sustainable Competitive Advantage. *Dynamic Management and Business Analysis*, 1(1), 45-58. <https://doi.org/10.22034/dmbaj.2024.2022641.1012>
- Ahmadi, R., & Saffari, H. (2024). The Effect of Knowledge-Based Leadership on Company Performance According to the Mediating Role of Customer Knowledge Management and Innovation Quality. *Dynamic Management and Business Analysis*, 2(4), 13-20. <https://doi.org/10.22034/dmbaj.2024.2022216.1009>
- Almashhadani, M., & Almashhadani, H. A. (2023). The Impact of Sustainability Reporting on Promoting Firm performance. *International Journal of Business and Management Invention*, 12(4), 101-111. https://www.researchgate.net/publication/370199383_The_Impact_of_Sustainability_Reporting_on_Promoting_Firm_performance
- Bonabi Qadim, R., Vaez, S. A., & Ensani, R. (2022). The Impact of Intellectual Capital on Business Sustainability Performance Reporting and Business Strategy. *Financial Accounting Research*, 2(52), 63-90. https://far.ui.ac.ir/article_27094.html?lang=en
- Buallay, A., El Khoury, R., & Hamdan, A. (2021). Sustainability reporting in smart cities: A multidimensional performance measures. *Cities*, 119, 103397. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2021.103397>
- Burhan, A. H. N., & Rahmanti, W. (2012). The impact of sustainability reporting on company performance. *Journal of Economics, Business, & Accountancy Ventura*, 15(2), 257-272. <https://doi.org/10.14414/jebav.v15i2.79>
- Friske, W., Hoelscher, S. A., & Nikolov, A. N. (2022). The impact of voluntary sustainability reporting on firm value: Insights from signaling theory. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 51(2), 372-392. <https://doi.org/10.1007/s11747-022-00879-2>
- Garcia-Benau, M. A., Zorio, A., & Sierra, L. (2013). Sustainability development and the quality of assurance reports: Empirical evidence. *Business Strategy and the Environment*, 22(7), 484-500. <https://doi.org/10.1002/bse.1764>
- Gupta, A. K., & Gupta, N. (2020). Effect of corporate environmental sustainability on dimensions of firm performance-Towards sustainable development: Evidence from India. *Journal of Cleaner Production*, 253, 119948. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2019.119948>
- Hakimi, N., Fathi, Z., & Pourbahrani, B. (2024). Application of Metacombination Technique in the Financial Flow Based on Blockchain Technology in the Hospital Ecosystem. *Dynamic Management and Business Analysis*, 2(4), 74-93. <https://doi.org/10.22034/dmbaj.2024.2035663.1036>
- Hasanzadeh, I., Sheikh, M. J., Arabzadeh, M., & Farzinfar, A. A. (2023). The Role of Economic Policy Uncertainty in Relation to Financial Market Instability and Stock Liquidity in Tehran Stock Exchange Companies. *Dynamic Management and Business Analysis*, 2(3), 163-178. <https://doi.org/10.22034/dmbaj.2024.2031971.2315>
- Iliemena, R. O., Wobo, H. O., & Goodluck, H. C. (2023). Corporate Governance Sustainability Reporting and Shareholders' Wealth Creation. Proceedings of the 7th Annual International Academic Conference on Accounting and Finance Disruptive Technology: Accounting Practices, Financial and Sustainability Reporting.
- Khalili, M., Zabihi, A., & Faghani Makarani, K. (2023). Developing a Model for the Impact of Organizational Culture and Contingency Factors on Sustainability Reporting with an Economic Performance Approach. *Management Accounting and Auditing Knowledge*, 13(2), 319-338. https://www.jmaak.ir/article_22277.html?lang=en
- Kuo, L. C. R. (2011). Industrial changes in corporate sustainability performance-an empirical overview using data envelopment analysis. *Journal of Cleaner Production*, 56, 147-155. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2011.09.015>
- Lechner, P., & Gatzert, N. (2017). The drivers and value of enterprise risk management: evidence from ERM ratings. *The European Journal of Finance*, 25(3), 234-255. <https://doi.org/10.1080/1351847X.2018.1514314>
- Mohd Harif, M. A. A., Hoe, C., & Ahmad, M. I. (2012). The financial and non-financial performance indicators of paddy farmers' organizations in Kedah. Available at SSRN, [Add page range]. <https://doi.org/10.2139/ssrn.2130415>
- Nagornova, A. (2016). Sustainability reporting, financial performance and profitability <https://archives.kdischool.ac.kr/handle/11125/31866>
- Qrunfleh, S., & Tarafdar, M. (2014). Supply chain information systems strategy: Impacts on supply chain performance and firm performance. *International Journal of Production Economics*, 147, 340-350. <https://doi.org/10.1016/j.ijpe.2012.09.018>

- Rajabi Farjad, H., & Toranian, N. (2024). Identifying Factors Affecting the Performance of Sustainable Human Resources in the Insurance Industry. *Dynamic Management and Business Analysis*, 2(4), 33-52. <https://doi.org/10.22034/dmbaj.2024.2022329.1015>
- Richard, P. J., Devinney, T. M., Yip, G. S., & Johnson, G. (2009). Measuring organizational performance: Towards methodological best practice. *Journal of Management*, 35(3), 718-804. <https://doi.org/10.1177/0149206308330560>
- Xiang, R., Chen, X. R., Chen, X., Cheng, X. B., Zhang, X. Q., Yan, C., & Zhang, Q. (2017). Lithiophilic sites in doped graphene guide uniform lithium nucleation for dendrite-free lithium metal anodes. *Angewandte Chemie*, 129(27), 7872-7876. <https://doi.org/10.1002/ange.201702099>